

[Søren Olesen.]

for et ægtepar i København, men falder bort ved en indtægt omkring 8 500 kr. Uden at gå i enkeltheder, som der naturligvis kunne ændres ved, vil jeg udtale, at havde ministeren taget mere hensyn til retningslinierne i dette forslag, ville lovforslaget sikkert få en lettere gang gennem tinget.

Jeg kan tiltræde principperne i formandens sammendrag. Det er de samme retningslinier, der er fulgt i de to lovforslag om ændring af alders- og invaliderenten og om enkernes forhold. Jeg kan tiltræde, at der gives ret til at have en noget højere indtægt, således som det er foreslået for rentemodtagerne, før der sker fradrag i renten — det gælder såvel aldersrente- som invaliderentemodtagere. Jeg kan også tiltræde det, der er foreslået i lovforslaget om offentlig forsorg angående enkernes og børnenes forhold.

Hvis ministeren lod den øverste trediedel i forslaget om folkepension falde bort ved at sætte en indtægtsgrænse, ville det blive betydeligt billigere at gennemføre, og så kunne befolkningen og folketinget, når de 5—6 år er gået, lettere tage stilling til, om man vil hæve indtægtsgrænsen eller lade den falde helt bort og give pension til alle.

Det ville være bedre for de gamle, som nu lider under dyrtiden, at få en forbedring af deres forhold nu med det samme fremfor at blive henvist til pension i en uvis fremtid. Jeg mener, at man kunne og burde nå et resultat for deres vedkommende allerede i dette folketingsår, således at en ordning kunne træde i kraft fra 1. april, så man ikke som foreslået skulle vente endnu et år. Hvis man ville tage den del bort, som vi finder ikke har behov for at modtage en sådan folkepension, ville man få udgifterne betydeligt ned, og man ville lettere kunne forbedre forholdene for de øvrige.

Endelig må jeg nævne, at det foreliggende lovforslag ikke skaber lighed mellem tjenestemænd og andre borgere. En hel del af diskussionen ude i befolkningen angående folkepensionen har jo netop drejet sig om, at man finder, der er en urimelig forskel mellem den pension, som tjenestemænd kan oppebære på deres gamle dage, og den aldersrente, som bliver andre borgere til del.

Når det nu er sådan, at tjenestemandspensionerne allerede er en meget stor byrde

for stat og kommuner, kan man naturligvis ikke rette på dette forhold ved at stille lignende beløb i udsigt til andre medborgere, det lader sig slet ikke gøre. Og selvom den folkepension, der her er foreslået, bliver ført til ende engang og kommer op i nærheden af eller over de 5 000 kr., som man er standset ved på grundlag af de nuværende pristalsforhold, er der dog slet ikke skabt nogen ligestilling mellem tjenestemænd og andre borgere på dette punkt. Der vil stadig være den store forskel, at tjenestemændene får betydeligt større pensioner end de pensioner, der kan stilles andre borgere i udsigt. Hvis man skal opnå en ligestilling, må det være aldeles nødvendigt — hvis man altså vil gennemføre folkepension til alle — at tjenestemændene i fremtiden kommer ind under samme bestemmelser som andre borgere i landet. Om problemet kan behandles nu i den lønningsskommission, som er nedsat, eller om det må behandles særskilt, skal jeg ikke kunne sige; men det er klart, at der bliver ikke nogen tilfredshed, og der bliver ikke nogen ligestilling, hvis ikke tjenestemændene kommer ind under samme forhold som andre medborgere. Der vil også, hvis det fremsatte forslag bliver vedtaget, hvorefter det foreslås, at tjenestemændene undtages og også fritages for at betale bidrag til folkepensionen, opstå en masse grænsetilfælde, i hvilke det vil være meget vanskeligt at afgøre, om tjenestemænd skal være fritaget for at betale. Der vil vel blive en del tjenestemænd med meget små pensioner, f. eks. sådanne, som af en eller anden grund har måttet gå af, før pensionsalderen indtrådte, som kan få del i folkepensionen. Jeg tror, der vil opstå mange tvivlsspørgsmål, og dem ville man kunne undgå, hvis man kunne finde frem til en generel ordning, omfattende alle, også tjenestemændene.

Retsforbundet kan tiltræde, at aldersrentemodtagernes, invalidernes, enkernes samt andre økonomisk ligestilledes kår forbedres, og at der gives en folkepension som tillæg til renten. Men vi kan ikke gå med til at gå videre og give en pension til alle, også til mennesker, som ikke har behov derfor. Det kan ikke være meningen, at man skal give penge til de gamle, for at de skal foretage en opsparing. Man vil altså gøre de unge umyndige og mener, det er bedre at over-